

ஊர். தாரணி - தாரணி - தாரணி !

வனப்புடன் வளைய வருகிறாள் அவள்
முகிலற்ற காலம் போலும், விண்மீன்கள் மலர்ந்த வான் போலவும்
உன்னத இருளும் ஒளியும் ஒருங்கே சந்திக்கும்
அவளின் தோற்றமும், கண்மலர்களும்;
சுவர்க்கம் பகட்டான நாளுக்கு மறுத்த
மனம் ஒளி கனிகிறது இவ்விதம்

- ஊர். தாரணி (18 -ஊர். தாரணி - தாரணி - தாரணி) -

She walks in beauty, like the night
Of cloudless climes and starry skies,
And all that's best of dark and bright
Meets in her aspect and her eyes;
Thus mellow'd to that tender light
Which Heaven to gaudy day denies.

- Lord Byron -

00000000000000 2

வடிவற்ற பரிணமத்துக்களை அடையப்பற்றுக்கொண்டு,
வடிவான பெருங்கடலின் ஆழத்தில் மழ்க்குகிறேன்.
இயலாது இனி, இயல்வளியில் தாக்குண்டபாய்மரக்கலத்துடன்
துறமைமுகம் தாண்டி துறமைமுகம் நோக்கிய
கடல் பயணம்.

இறவா நிலை வணைபி இறக்க விழுகிறேன் இக்கணமே.
பார்வையாளர் அரங்கினுள், ஆழங்காண இயலா பிளவினட்டே,
தொனியற்ற சரவரிசைகளின் இசை, எழுச்சியுடன் பிரவகிக்கும் வளை,
என் வாழ்வின் இந்த மகரயாழை நான் ஏற்பனை
நித்திய சூரங்கள் நீடிக் அதில் நான் பண்ணிசைகட்டவனே, அதனினும் கட்ட,
அதன் இறுதி இசைப்பாட்டை அது விம்மலுடன் இசைக்கையில்,
என் மோன யாழை மௌனத்தின் பாதார விந்தத்தில் சரணச் செய்வனே.

-தாகுரின கீ தாஞ்சலியில் இருந்து நிறுவது கவிதை -

00000000000000 3

உன்னில் உருகி இழையும் யாழாய் மாற்று எனனை, வனம் முழுதும் உனக்கான
யாழாகினும்,
என் மனோ இலகைகளின் சரகுகள் முழுதும் உதிரந்தால்தான் என்ன?
உன் ஆக்கம் நிறைந்த ஆரவாரத்தில் அவை மீண்டும் உயிர்தழும்பாதா?
உதிரவது சோகம் என்றாலும் கிளதத்து உயிர்த்து மலர்வது சதானந்தமே!
என் ஆன்மா நீ! உன் மரக்கமே நான்! என்றும் நீ நானாயிரு!
மறேகு திசை சூழல் சிறாவளியே!

Make me thy lyre, even as the forest is:
What if my leaves are falling like its own!
The tumult of thy mighty harmonies

Will take from both a deep, autumnal tone,
Sweet though in sadness. Be thou, Spirit fierce,
My spirit! Be thou me, impetuous one!

- ode to the West Wind - P.B. Shelley! -

4.

வரந்த வானவில்லின் வண்ணம் கட்டமா?
வானத்து விளிம்பில் வாழ்க்கை அமையுமா?
வான் உயர்வளர் வாசகம் வழிகாட்டமா?
வாடகை வாசல் வாழும் வரை வாய்க்குமா?
வாளவை வீழ்த்தும் வீரம் விளையுமா?

வனேலினீன் வீ ணை வீ தியடுங்கும் வியாபிக் குமா?
வான வசந்த மழை மானுடம் மலர்த்துமா?
வாடிய பிவினம் பிக் குமா?
வாழ்வனென்னும் வழிச்சாலையில் வானமனகைள் வாழ்த்திட
வான்முகிலில் இரூந்து வயைகம் வழியும் பாகீ ரதி
பிரவாகம் பிரளயம் ஆகுமா?
ஆடி பரூக கில் ஆனந்தக் கபத்திட காத் திருக்கிறோம்!

கண்ணுக் கட்டை துர காணல் நீ ர் நீ
கனாவில் கண்பொத்தக் கண்டாலும்
மனம் மட்டுமே கொத்தும் நான்
மனம் கொத்திப்பறவை!
உன் மனம் பொத்தும் அரிவலை!

5.

காவரே நதி தீ ரத்தில் காற்றாலகைளின் காதோரக் கவிதைகளில்
கானம் இசைக் கும் கீ தக குயில்களுடன் கோலம் இழைத்து கால் வருடும்
கமண்டல நீ ர் கதகதப்பில் காதல் கசிந்துருக் கும் கமல மலர் நாதனின்
கடம்ப வனக் காட்களில் காலக் கடக காத் திருக் கும் காலமகள்
கபித்தின் கடிபிலுவகை களிப்பில் கற்றவை காலாவதியாக
காணும் காட்சிகள் கண்ணாடியாகி
காணாதவை கடக்க இயலா கற்பனையாகி
கனோமல் கிடதைத் தகனவுகளை நான் வாழாதிரூப்பனோ என வயைமே!

6.

மாடத்து மானாக மாலையில் மலரும் மல்லிகையாய் நீ
மானுடம் தழைக்க வரும் மாமகே மழைமுகில் நீ .
மாந்தர்தம் மனம் புகுந்த விந்தை நீ .
என் மனம் கனிந்த காதல் வில்லின் இலக்கு நீ
மனம் மலர்த்தும் மலமைகளின் அம்சம் நீ
காரிகையின் வடிவம் காட்டி கார் முகிலாய்
கடாந்தறும்மொழி கற்றும் நீ
யார் நீ ?

7.

பணைக் குழந்தையின் உச்சிதனை முகர்ந்த கர்வச் சரூக் கு
மஹாகவி பாரதிக் கு எனில்,
உச்சிதனை முகரமுடியா உயரம் கொண்ட
ஆணைக் குழந்தையின் தோள் அழுத்தி
அவன் உயரம் குறைத்து
கன்னத்தில் முத்தமிடும்
கர்வம் எனப் போன்ற அம்மக்கள்கு!

8.

ஆரவாரம் இல்லா அன்பினால் அரவணகைக்கும் ஆனந்தமே!
ஆர்ப்பரிக்கும் ஆசைகளில் ஆடிக் களிக்கும் அகப்பொருளே!
ஆழிக் குள்ளும் அபிபிறழா ஆபத்பாந்தவனே!
ஆணவம் அழித்து ஆட்கொள்ளும் ஆலகால ஆதியே
ஆடவனோ ஆண்மகனோ ஆரூயிரோ ஆர் அறிவார்?
அகம் அறுத்து சிரம் பணிந்தனே!
சிவனே! சிவா!

9.

மகிமை நிறை மரங்களினிடே மலர்கிறனே'
மனம் மரத்த மனிதர்களமை மறுக்கிறனே'
மங்கல மலர்களமை மணக்கிறனே'
மஹாநதியின் தீ ரத்தில் களிக்கிறனே'
மகனோன்னத சமீழலில் மதி மயங்குகுகிறனே'
இயற்கையின் இனிமையை வலெல்ல மாற்று வறே உண்டோ மானிடனுக்கு?
மனிதப்பெருங்கடலில் நானும் ஒரு சிறுதுளி!

-

நறேற்று இளங்காலநரேம் ஆலப்புழா மழைச்சாரலில்
இதமாக நனைந்தபடி காலாற நடந்தபோது
என் மனதில் தோன்றிய எண்ணங்கள் இவரை

* ஊர்ஊர்ஊர்ஊர் ஊர்ஊர்ஊர்ஊர்ஊர்ஊர் akilmohanrs@yahoo.co.in